

Ölgün Gülümselemeler

– ADEM EFİLOĞLU · 27 Eylül 2018

Sizin bilmediğiniz coğrafyalarda
Bir köşede sadece hasıraltı edildik
Anlamsız gülüşlerimizi
Soğuk kurşunlarla vurdular.
Ne üşüdük
Ne yandık
Sadece dağladık
Yüreklerimizin ayak seslerini...

Gök kubbeli teraslarınızda sağırken duygularınız
Ayın suretinden dağılacaktık
Umudun sözlerinizde bitişine.
Viran sofraları kurulmuş
Harabe şehirlerin
Yağmurun dokunuşu
Gözleri olacaktı
Özgürlüğün mavi atmosferinin...

Ve bir huşu sararken kelimeleri
İsyan etmeyen bedenlerimizden
Tevekkülün şahdamarlarına
Zikir dolardı kalbimizin aynaları.
Yitirilmiş sevgi naralarında
Kirlenen sokaklara
Patlayan bombalara inat...

Temaşa etme beni
Duvarları yıkımlar yaşamış şehirlerin nöbetindeyim.
Parmaklarım tetikte
Elbisem terli
Ayaklarım çamurlu potinlerde eskimekte
Saçlarım çiğnenirken demirden bir miğferde
Mülteci bir çocuk ağlar
Uykusuz gözlerimin içinde...

Kendimizden kaçıyoruz
Şehadetin gölgesine sığınmış bedenlerimizle
Her türlü badireyi karşımıza alıp
Bir zeytin dalı uzatıyoruz âleme
Yıkılan hayalleri
Yeniden yeşertelim diye...

Âdem Efiloğlu